

„Első az emberfia, csak azután a számok, adatok”

Nyílt levél Evo Moraleshez és Álvaro Garcíához
Cochabamba (*La Lajta*), 2010. december 30.

Evo Morales Ayma és Álvaro García uraknak, La Paz

Önökhöz fordulunk ezzel a nyílt levéllel, ámbár aligha fogják elolvasni, mert vagy nem jut a tudomásukra, vagy nem érdekli önöket. De még ha mellőzik, ha semmibe veszik is, akkor is szeretnénk elmondani, mit érünk ma sokan, ennek a népnek fiai és leányai. Azért urazzuk magukat, mert már évek óta megszűntek testvéreink és elvtársaink lenni, mert eltávolodtak a néptől, nem tudják, mi folyik idelent. Nem az erényeik, hanem a hibáik, amelyeket jól ismerünk, sokasodtak meg tízszeresen, aggasztó, méltatlan és szomorú módon.

Emlékszünk még rá, amikor tegeződve együtt vonultunk, Evo, népünkért, amikor börtönből való szabadulásodért kampányoltunk, Álvaro; amikor Cochabambában a régi gyárépületben üttük föl főhadiszállásunkat, ahol a rossz kormányok ellen konspiráltunk. Ezekhez most nagyon is hasonlónak bizonyul az önöké: ROSSZ KORMÁNYZAT.

Hamar feledésbe merült, hogy nem azért küldtük önöket a kormányba, hogy hivatalt viseljenek, hanem hogy alakítsák át a kormányzást, hogy változtassanak az emberek életén. Most azt látjuk, hogy maguk alakultak át valamennyien. Látjuk ugyan a nép életét is változni: csakhogy rossz irányba, a rosszról még rosszabbra fordulni.

Attól a 2005. december 22-étől fogva (amikor könnyekre fakadtatok, Evo, Álvaro!), maguk máig semmi mással, csakis a hagyományos harácsoló politizálással foglalkoztak, azzal, hogy pénzzel, tisztségekkel lekötelve alárendeljék maguknak a társadalmi és szakszervezeti, katonai és rendőri vezetőket, hogy kirekesszék és megbélyegezzék azt, ami és aki bírálatot fejezhet ki, mindent, amit mi azért tettünk szavá, hogy javítani lehessen rajta. Mi néhányan megengedtük magunknak azt a luxust, hogy visszautasítsuk az ajánlatokat, és ezért ellenség legyen belőlünk, vagy hogy egyszerűen nemlétezőknek tekintsenek bennünket.

Azt kértük: takarékoskodjanak, a néppel törődjenek inkább, ne politikai ellenfeleikkel; teremtsenek állásokat, ipart, munkát, erősítsék a szolidaritást, a testvériséget, a nagylelkűséget.

Hová lett az „engedelmeskedve parancsolni” jelszó, amit te, Evo, a zapatistáktól kölcsönöztél? Azt parancsolta neked a nép, hogy le kell

paktálni a jobboldallal az Alkotmányozó Gyűlésben? Azt parancsolta neked a nép, hogy neoliberaisokkal, oportunistákkal és a nemzetközi együttműködési szervezetekben üldögélő semmittevőkkel kell kabinetet alakítanod, akiket sohasem lehetett látni a nép harcai során az utcákon, az utakon, a közösségekben, az éhségstrájkokban, a gyárakban? Hol volt a te kabineted legtöbb tagja 2000-ben, 2001-ben, 2002-ben, 2003-ban, 2005-ben? A nép parancsolta neked, hogy a polgármestereknek, a kormányzóknak, a neoliberális „szépségkirálynőknek” és szakértőknek kell a kormánytiszségeket fölkinálnod? Kik döntenek ebben a kormányban? A nép vagy a „*llunk'u*”-k [*talpnyalók – kecsuául*], akik azért sündörögnek ott annyian, hogy el ne veszítsék a hatalom adta előjogaikat?

Kik gyakorolnak ellenőrzést országunk gazdasága fölött? Az őslakosok és a „civil mozgalmak” vagy a transznacionális olaj- és bányatársaságok meg a nagy bankok igazgatói, akik ma nagyobb jövedelmet húznak, mint bármelyik korábbi kormány alatt, s akiket te hizelegve „társaidnak” tisztelsz? Azokban az aggasztó körülményekben és sanyarúságban van ezeknek cinkos „társ”-szerepük, amelyek ránk szakadtak ebben a csaknem 5 esztendőben. Hol vannak azok a több ezermillió dolláros államkincstári tartalékok, amelyeket folyton mint létezőket emlegetsz?

Mire valók a lakosság megtévesztését szolgáló államosítások, amelyek során a nép pénzéből kárpótolják a transznacionális kizsákmányolókat? Ezeket a vállalatokat a régi, gerinctelen, neoliberális és korrupt hivatalnoksereg irányítja.

Hol marad az ország földgázra alapozott iparosítása? Az új alapokra helyezett gazdaság, amely a Földanya tiszteletben tartásán alapul, az a kiegyensúlyozott, harmonikus viszony a Pachamamához, amiről annyit szónokolsz? Talán nem adtál át ezer meg ezer hektárnyi földet a transznacionális olaj- és bányatársaságoknak, hogy folytathassák a Földanya kiszípolozását? Móresre tanítottad vajon az Állam Új politikai Alkotmányával (NCPE) Oriente földbirtokosait?

A gazdasági modell továbbra is kizsákmányoló, neoliberális, kapitalista, szöges ellentéte annak, amiről szónokolsz.

Talán a nép parancsolta meg önöknek, hogy 40 millióért magánrepülőgépet vásároljanak, amikor „a maguk népének” nincs hol laknia, és nélküli az alapvető szolgáltatásokat? Talán a nép utasította magukat, hogy tőrjék a kábítószer-kereskedelmet, amely sohasem látott csúcsra hágott, s előbb-utóbb Ciudad Juárezt vagy Medellint csinál népünk hazájából? Megeshet, hogy ugyanaz a kokalevél, amelyik belőled, Evo, elnököt csinált, ugyanaz eredményezi majd hatalomtól való megfosztásodat.

Ismerik-e önök, micsoda dolog sorban állni, hogy a gyerekek beiratkozassanak az iskolába; vagy kórházak kapui előtt éjszakázni, hogy aztán csapnivaló orvosi ellátásban részesülhessen az ember? A népnek nincsen magánbiztosítása, nincs meg az a kiváltsága, hogy a gazdagok klinikáin gyógykezeltesse magát.

Tudják-e, milyen érzés bepréselődni egy kisbuszba vagy egy iránytaxiba, és hallgatni népünk érzelmnyilvánításait? Mentek-e már ki a

nagyvásártelepre lealkudni az árakból, családi kosárral, amelyik egyre kevésbé tölthető meg, hogy csillapítani lehessen családjaink éhét?

Vajon a nép parancsolta, hogy annyi előjoguk legyen, annyi testőrük, asszisztensük, kabinetfőnökük és -főnökasszonyuk, titkáruk, de annyi, hogy lehetetlenné tegyék közvetlenül szót váltani magukkal? Ki fizeti ezeket maguknak? Ki fizeti ételeiket, közlekedésüket, egészségbiztosításukat, biztonságukat, repülőgépeiket, költségeiket? Mi fizetjük: a nép, amelynek egykor önök is részei voltak.

A nép parancsolta maguknak a „*gasolinázó*”-t, [*a 82 százalékos benzín-áremelés*], ezt a brutális, ésszerűtlen, pökhendi neoliberais intézkedést, ami még tovább nyomorítja azokat az embereket, akik már akkor is alig képesek megélni, ha szerencsésen állást kapnak egy kereskedésben vagy valamilyen beosztást egy hivatalban?

Maguk mindig azt hangoztatták, hogy megbukott a neoliberalizmus. A „*gazolinazo*” talán népi, forradalmi húzás? Nem inkább a maguk gazdasági modelljének a csődje?

Miért is kell ahhoz folyamodniuk – ahogy minden korábbi kormány is tette –, hogy a lakosság, alapvetően a bérből-fizetésből élők vállára terheljenek minden csődöt, akiknek átlagosan úgy ötvenszer kevesebb a jövedelme, mint maguknak, és százszorta nagyobb szükségét szenvednek?

Milyen kár, hogy maguk, akik mindig azt mondogatták, hogy a hatalom a népé, hogy ez egy őslakos-népi kormány, milyen kár, hogy mindez hazugság, család maguktól, *LLULLAS!* [*Goromba kecsua szó arra: „hazug gazemberek”.*]

Szerencsére, harcainknak köszönhetőn, amelyekben nemegyszer együtt küzdöttünk, megtanultunk valami nagyon fontosat: megtanultunk a saját fejünkkel gondolkodni és saját magunk cselekedni, hogy többé senki se mondhassa meg nekünk, mit is kell tennünk, hogy többé senki se vezethessen bennünket az orrunknál fogva, hogy a nép szavazatából, a bizalomból és a reménységből, amely az utóbbi időkből a leginkább elszegényedett és becsületes rétegekben támadt, ne lehessen ünnep a gazdagoknak, a hatalmasoknak, a báránybőrbe bújó neoliberais farkasoknak, meg „szépségkirálynőknak”. A haladás folyamata nem propaganda, a haladás nem üres szó, a haladás nem marketing, a haladás az emberek életének megváltoztatása. S ezt jól jegyezzék meg, mert nem hagyjuk magunkat becsapni többé, az olyanoktól sem, mint amilyenek önök, akik népünk méhének szülőttei.

Végezetül idézni szeretnénk, amit egy vén aymara bölcs mondott: Az őslakost nem a testi jelleg teszi, sem a nyelv, sem a név, sem a kultúra; attól őslakos, hogy viselkedése nemes, tiszteletet parancsoló, a kölcsönös megbecsülés, az átlátszó őszinteség, a másokra odafigyelés jellemzi. Azt kérdezzük: ilyenek önök? Alulról és balról – ahogy a zapatisták mondják – mi úgy látjuk: gőgösek, arrogánsak, mindenben maguk döntenek, senkire sem hallgatnak, diszkriminálnak, sértegetnek, kirekesztenek, rágalmaznak. És így akarnak hatalmon maradni sok-sok évig?